

INNHOLD	side
* Leder.....	2
* Andakt.....	3
* Vil bedre forholdene for mor og barn.....	4
* Hjelpemidler gir bedre livskvalitet.....	8
* Ble helbredet gjennom bønn	10
* Ny søster-tekst til kjent bordvers.....	13
* Tett på misjonen gjennom SMR.....	14

ORGAN FOR SYKEPLEIERNES MISJONSRING
Nr. 1 • 92. ÅRG. • 2023

Napp ut: I midten av bladet finner du
medlemsgiro for 2023.

GLAD: Ungjenta på landsbygda i Senegal har aldri kunnet gå. Her får hun sin første rullestol i gave. (Foto: Lars Egil H. Fredriksen/Lys over Land.)

MOTTO: HANS HERLIGHET TIL PRIS. EF. 1,12

Leder

– Snu det vonde til det gode!

Det er mye som opptar meg når det gjelder dagens eldreomsorg. Og jeg blir så oppgitt. Men så må jeg være positiv. For hvordan skal vi få flere til å bli i eldreomsorgen og hvordan få flere til å søke seg til denne delen av helsevesenet?

Jeg har ikke noe svar, men jeg har en bønn. Vi må ikke bli med i «sukkeket» over alt som er så elendig. I Vær varsom-plakaten til pressen står det i punkt to: Pressen skal ivareta viktige oppgaver som informasjon, debatt og samfunnskritikk. Pressen har et spesielt ansvar for at ulike syn kommer til uttrykk. Jeg tør påstå at den siste setningen ofte uteblir, det blir ofte det negative synet som kommer til uttrykk.

I SMR er det flest sykepleiere som er medlemmer. Og min bønn til dere er at dere må være med å fremsnakke eldreomsorgen slik vi vil at den skal være. Gå foran som gode eksempler i hvordan vi uttrykker oss og hvordan vi handler. Jeg er redd for at mange flere gir opp og finner seg andre jobber. Hvordan vil eldreomsorgen bli da? Og medlemstallet vårt vil også synke ytterligere fordi færre jobber i helsevesenet.

Kanskje synes du ikke dette passer på lederplass, jeg skylder på at jeg er uerfaren i denne rollen. Men les det som den gyldne regel: «Alt dere vil at andre skal gjøre mot dere, det skal dere også gjøre mot dem.» (Lukas 6,31.)

Foto: Gerd Almann/Pixabay

Vi må tenke på alle dem som jobber i eldreomsorgen når vi blir fristet til å bli med i «sukkeket». For det er da mye positivt. Du har vel besøkt noen og så at det gikk bra? Begynn med å fortelle om det, og bli med på at det positive smitter.

Jeg har ikke noe nyttårsforsett, men jeg vil være mer bevisst på å fremsnakke det positive – i eldreomsorgen, i SMR og i min hverdagsprat. Godt nytt år!

Søsterhilsen

Froydis Vestbøstad

Styreleder SMR

Foto: Alexa/Pixabay

Andakt Teddybjørnens visdom

Med barnebarn i huset har jeg på nytt hatt anledning til å lytte og synge med på Alf Prøysens mange gode barnesanger. En av dem er Teddybjørnens vise. Teddybjørnen synger om den gang han var storgevinst i Sirkus Tivoli. Han ville så gjerne kjøre karusell, men ble vunnet av en gammel mann med mange penger og lagt på et kott: «Jeg ble'kke pakket opp en gang, han la meg på et kott. Og jeg som trodde rike bamser hadde det så godt.» Men under over under, den gamle mannen tok ham med til lille Marian. «Og siden har jeg snurra nesten mere enn jeg vil, ...og om jeg mister større ting som hue eller ben, tar Marian en hyssingstump og syr dem på igjen». Og så kommer visdommen i visa: «For det er mye bedre å bli vunnet av en venn, som ikke eier penger, men som elsker en igjen!»

Det er noe med å komme inn i sitt rette element. Da Jesus startet arbeidet med å veilede, kalte han til seg mennesker for å være nær ham, for å gå i lære og få holdningene og budskapet under huden. De ble ikke lovet mange penger. Men de fikk oppleve mesterens omsorg og visdom på nært hold. Og Jesus understreket det nære forholdet til disiplene: «Eg kallar dykk ikkje tenarar lenger, for

tenaren veit ikkje kva herren hans gjer. Eg kallar dykk vener, for eg har fortalt dykk alt eg har høyr av far min.» Joh. 15, v 15.

En ekte venn er en du kan være deg selv sammen med. En ekte venn er en venn når det går godt og når det ikke går godt. Å tro på Jesus, er å være hos ham med sitt liv. Og så er Han tydelig: «Eg har valt ut dykk, og sett dykk til å gå ut og bera frukt.» v16.

Kjære SMR-venner! Noen ganger kan vi kjenne litt av det samme som teddybjørnen i Alf Prøysens vise: «Og siden har jeg snurra nesten mere enn jeg vil, for Marian er ikke den som lar meg ligge still.» Som Jesu venner har vi fått oppgaver. Det kan bli mye, og det er lov å sette grenser, men som teddybjørnen sier: «...det er mye bedre enn å legges bort et sted, med silkebånd om halsen sin og aldri være med.»

Som Jesu venner er vi i hans omsorg. Betingelsesløst. Godt nytt misjonsår!

Marit Hovde Syltebø

Medlem av landsstyret i SMR

Mother and Child Health Program (MCHP) bidrar til bedre helsetjeneste for befolkningen ved å samle sine medarbeidere hvert år fra alle underprosjekter for å gi dem faglig opplæring.

Vil bedre forholdene for mor og barn

I følge UNICEF er Madagaskar et av verdens verste land når det kommer til dekning av helsetjenester og barns muligheter for å overleve. Gjennom Det Norske Misjonsselskap (NMS) støtter SMR et stort helseprogram – Mor Barn Helse programmet.

Tekst: Sonja Küspert/NMS Foto: Sonja Küspert og REMAFI

En gravid kvinne blir båret til et helsesenter.

Sykepleier Francis klarte å redde både moren og babyen.

I april kom en tradisjonell kvinnelig fødselshjelper med ei 17 år gammel jente til Andamoty helsestasjon. Da hadde jenta ligget i rier i fire døgn og den tradisjonelle fødselshjelperen innså at de trengte faglig hjelp. Sykepleieren Francis fortalte dem at han kom til å gjøre sitt beste og at han også stoler på Jesus som er den største hjelperen. Etter bare to timer ble det født en frisk gutt og den dramatiske og langvarige fødselen fikk en god avslutning.

Infrastrukturen på store deler av Madagaskar er dårlig, og folk bor ofte langt unna et helsesenter. Dette gjør det vanskelig for gravide å oppsøke faglig hjelp. De henvender seg derfor gjerne til de tradisjonelle fødselshjelperne som bor i samme landsby.

I 2016 bestemte myndighetene på Madagaskar at fødselshjelperne ikke lenger fikk lov til å assistere ved fødsler. Med ett var det en stor yrkesgruppe som mistet inntekten sin. Det er her REMAFI kommer inn i bildet. REMAFI, som er et underprosjekt av det store

helseprogrammet «Mother and Child Health Program» (MCHP), er en forkortelse og betyr omtrent «bevisstgjøring om farlige fødsler». REMAFI lærer de tradisjonelle fødselshjelperne å se etter faresignaler under svangerskapet. De har også gitt fødselshjelperne i oppgave å overbevise gravide om at det er bedre å føde på helsestasjonene enn hjemme. For hver fødende som de tradisjonelle fødselshjelperne henviser til helsenteret, får de en økonomisk kompensasjon. Dermed får de muligheten til å livnære seg uten å utføre sitt tidligere tradisjonelle yrke – som dessverre av og til gjorde vondt verre. Gjennom REMAFI får de også anledning til å bli medlem av en spare- og lånegruppe hvor de har felles sparing, inntektsbringende aktiviteter og hvor de kan låne penger fra gruppen.

REMAFI samarbeider med til sammen 13 helsestasjoner. Før prosjektet startet var forholdet mellom helsearbeidere og de tradisjonelle fødselshjelperne svært anspent,

Shalom-prosjektet driver sju helsestasjoner langs nord-vest kysten på Madagaskar og blir administrert av Madame Fenô og Pastor Deyris.

helsearbeiderne så på dem nesten som «heksere», men nå arbeider de godt sammen. En ny rapport viser at ved noen helsesentre er 80 til 100 % av de fødende henvist av tradisjonelle fødselshjelpere.

Det er ikke alltid lett å komme seg til helsesenteret for å føde, avstandene er store og veiene dårlige. Noen mødre kvier seg også fordi de må lage sin egen mat under

oppholdet på senteret og de må derfor dra med seg kjøkkenutstyret sitt. Et senter tilbyr nå et kjøkken med utstyr som alle kan benytte seg av. Denne motivasjonen gjør det lettere å bestemme seg til å føde på dette helsesenteret.

Mottoet for helsestasjonene er «forbedring av kvalitet og ytelse». Halvårsrapporten fra underprosjektet Shalom viser at de ikke hadde noen dødsfall, verken av fødende eller babyer.

Ved det årlige møtet viser Dr Tovo hvordan en fødsel med tang skal gjennomføres.

Kjøkkenet ved et helsesenter. Det er enkelt og tradisjonelt som det pleier å være på Madagaskar.

819 pasienter ble behandlet, 56 % av dem var kvinner. Prosjektet blir administrert av Pastor Dreyis og Madame Fenô, som er ansvarlig for økonomien. Jeg møtte dem i mai på Antsirabe, da helseprogrammet MCHP hadde sitt årlige møte. Der fikk helsepersonellet også opplæring i blant annet fødsler med tang og sugekopp.

Sykepleierne ved helsestasjonene behandler ikke bare syke, de driver også misjon. De er tydelig på at de er kristne og at de får kraft og hjelp gjennom troen på Gud. Når pasienter opplever at liv ble reddet gjennom innsatsen til sykepleierne, og fordi de hadde bedt til Gud om visdom og hjelp i behandlingen, blir interessen for den kristne troen vekket. Noen ber om mer informasjon om kristendommen og hva det betyr å følge Jesus Kristus, noe som igjen fører til at noen blir kristne.

Helsearbeiderne er fordelt over hele øya og noen jobber på en helsestasjon helt alene. Noen ganger er helsestasjonene langt fra det neste sykehuset, så når behandlingen blir

vanskelig må de ansatte stole på seg selv og det de har lært – og ber om hjelp og visdom fra Gud.

Helseprogrammet blir administrert av Reproductive Health Central Office (RHCO), et kontor som blir ledet av den dyktige legen Dr Voahangy Tiana Ratsiorivololona. Hun har full oversikt og regelmessig kontakt med alle underprosjektene.

Et evalueringsteam er på vei til et av helsesentrene i regntiden. Da er motorsykkelen det best egnede fremkomstmiddelet på de dårlige veiene.

Hjelpemidler gir bedre livskvalitet

– Vi møtte mange funksjonshemmede som var i en håpløs livssituasjon. De hadde liten eller ingen mulighet til å gå på skole eller jobb. De var fattige, og helt avhengig av sine nærmeste. Med hjelpen de fikk gjennom Håpets Hus får de nå mulighet til å ta del i samfunnet, skriver Lars Egil H. Fredriksen i en rapport fra en reise til Senegal.

Tekst og foto: Lars Egil Hagevik Fredriksen/Lys over Land

– Denne jenta satt på bakken utenfor huset sitt da vi kom med rullestolen. Da hun var blitt løftet opp i stolen så vi tydelig at bena hennes bar preg av et liv i sanden på bakken, forteller Fredriksen.

I januar i år var Lars Egil H. Fredriksen og Gaute Veland på tjenestereise i Senegal for Lys over Land. Der besøkte de et prosjekt som SMR har vært med å støtte, nemlig å kjøpe inn hjelpemidler til funksjonshemmede gjennom organisasjonen Håpets Hus.

– I Nioro-området er det om lag 3000 funksjonshemmede, både barn og voksne. Majoriteten av disse er født funksjonshemmet.

Årsaken til den høye andelen funksjonshemmede er blant annet følger av ulike infeksjonssykdommer. I hver kommune er det tilgang på kun to rullestoler, mens behovet er 300 stykker, skriver Fredriksen i sin rapport.

80 prosent av verdens funksjonshemmede bor i utviklingsland (kilde: FN). Funksjonshemmede har generelt dårligere helse, lavere utdanning, færre økonomiske muligheter

og høyere fattigdom enn mennesker uten funksjonshemninger. Dette skyldes i stor grad mangel på tilgjengelige tjenester og tilrettelegging, og de mange hindringene de møter i hverdagen.

– Uten hjelpemidler settes det store begrensninger på livskvaliteten til de funksjonshemmede. Mange av dem må være hjemme hvis de ikke får tilgang på rullestol, krykker eller lignende. De tilhører i all hovedsak fattige familier. Derfor er det så viktig at det finnes organisasjoner som Lys over Land/Håpets Hus, som kan bidra.

Før ble de funksjonshemmede alltid overlatt til å være tiggere. Etter hvert som samfunnet har endret seg, har også synet på mennesker med en funksjonshemming endret seg. Nå blir de sett på som syke, og får hjelp. Tankegangen har dreiet mer mot at de kan bidra på ulike måter, få jobb, inntekt og så videre.

I løpet av oppholdet i Senegal var vi med på utdeling av hjelpemidler. Vi brukte én dag til å kjøre fra landsby til landsby med rullestoler og krykker. Til sammen delte vi ut åtte rullestoler og fem par krykker. På bildene ser du noen av dem som mottok hjelpemidler denne dagen, forteller Lars Egil H. Fredriksen.

– Denne jenta måtte slutte på skolen da hun fikk problemer med benet. Med krykker får hun igjen muligheten til å gå på skolen.

– Gleden over å få en egen rullestol var enorm!

– Bror og søster, begge fikk ny rullestol.

Helene Kolnes er et nytt navn på bønnekortet under overskriften Elfenbenskysten. Der kan du føre henne opp i stedet for Marte Brennsæter. (Vi rakk ikke gjøre endringen før kortet gikk i trykken.) For tiden er dagene fylt med språkstudier. Fire-fem dager i uken har Helene undervisning på et fransk institutt i Abidjan. Her ser vi henne (til høyre) sammen med misjonærkollega Miriam Notevik.

Ble helbredet gjennom bønn

Sommeren 2021 opplevde Helene Kolnes et helt spesielt bønnesvar. I syv år hadde hun hatt mye vondt i magen på grunn av ITS (irritabel tarm syndrom). – Gud la ned i meg ordene fra Jak. 5,14: «Er noen blant dere syk? La ham kalle til seg menighetens eldste, og de skal be for ham og salve ham med olje i Herrens navn.» Jeg gikk til salving og bønn og Gud helbredet meg, forteller Helene på epost fra Elfenbenskysten.

Helene Kolnes (28) pleide å jobbe på helsestasjonen i Sola kommune. Nå er hun nyutsendt misjonær til Elfenbenskysten for Norsk Luthersk Misjonssamband (NLM). Der skal hun drive relasjonelt arbeid gjennom diakonale prosjekt som helsesykepleier. Hovedoppgaven er å dele evangeliet, være en kristen søster og å gjøre diakonalt arbeid.

– Troen betyr alt for meg. Å tro og ha en visshet om at Herren er skaper og

oppretholder av alt gir en utrolig trygghet og håp. Han er min Far og min frelser i Jesus Kristus, tenk så stort. Troen gjennomsyrrer hvem jeg tilber, hvordan jeg ser på fremtiden og hvordan jeg møter min neste, forteller Helene Kolnes fra Randaberg. Hun er utdannet sykepleier og har i tillegg en master i helsesykepleie. Fra høsten 2023 skal hun jobbe som feltsykepleier i Elfenbenskysten for NLM.

Akkurat nå er det språkstudier i fransk fra morgen til kveld. – Jeg savner å kunne gjøre meg godt forstått, skriver Helene på epost fra Elfenbenskysten.

– Hvordan ble du en kristen?

– Jeg er blitt lært opp i tro gjennom hele livet og opplever at Gud har kalt meg til å følge han gjennom barndomsårene og ungdomsårene. Samtidig som jeg vil si at jeg alltid har vært en kristen, så opplevde jeg en vekkelser i eget liv høsten 2021 og at Den Hellige Ånd fylte meg med syndenød og viste meg veien til å legge det av på korset. Kallet til omvendelse fra synd er helt sentralt i etterfølgelsen av Jesus.

– Hvor ofte får du bønnesvar?

– Spennende spørsmål. Jeg ber ofte ganske generelt for mennesker og prøver iblant å be mer konkret for at Guds svar kan være mer synlig. Jeg vil samtidig si at jeg opplever å få bønnesvar ukjentlig – gjerne kan det være en vanskelig relasjon som blir bedre, en fristelse som avtar, at noen medmennesker får se mer av Gud eller at jeg selv ser tydeligere Guds omsorg for meg.

– Fortell om en gang du er helt sikker på at du fikk bønnesvar?

– Høsten 2021 var som tidligere nevnt en spesiell tid for meg. Gud viste meg mye om hvem han er, og hvem jeg er. Gjennom den sommeren fikk jeg en fornyet tillit til at han ønsker å gi meg av sine gode gaver.

Jeg har hatt utfordringer med ITS (irritabel tarm syndrom) siden 2014 og det ga etter hvert B12 mangel og en del smerter etter inntak av enkelte typer karbohydrater. Det gikk etter hvert mer ut over hverdagen ettersom jobben som sykepleier, og siden helsesykepleier, medførte mye stress. Jeg begynte å vurdere om jeg burde be fastlegen om å få en utredning.

Dette var på et tidspunkt da jeg var i en tankeprosess om jeg skulle søke å reise ut

som misjonær eller ikke. Jeg fryktet for mye magevondt som følge av andre matvaner i en eventuell ny kultur.

Sommeren 2021 opplevde jeg at Gud la ned i meg ordene fra Jak 5,14 «Er noen blant dere syk? La ham kalle til seg menighetens eldste, og de skal be for ham og salve ham med olje i Herrens navn». Selv tenkte jeg ikke at det var en sykdom jeg hadde, men Gud poengterer gjennom sitt ord at han tar sine barns behov på alvor.

Jeg gikk til salving og bønn hos to personer som er meg så kjære den dag i dag – og Gud helbredet meg. Nå kan jeg spise løk, avokado og vannmelon uten å måtte ligge i fosterstilling etterpå. Det er virkelig et før og etter. All ære og takk til Gud!

– Hvorfor tror du det som står i Bibelen er sant?

– Gud har ved sin Ånd åpenbart for meg at det som står i Bibelen er sant. Jeg har fått smake og se at Herren er god (Salme 34,8). I tillegg er jeg særlig opptatt av at profetier har gått i oppfyllelse ved Jesus som Guds Messias og at det fremdeles er profetier som skal oppfylles. Israel som en stat fra 1948 er virkelig et tydelig tegn på at Gud oppfyller sine løfter

Måltid med familien i den internasjonale menigheten. Det er ikke første gang Helene er i Afrika. Fra 2013-2014 gikk hun på bibelskolen TeFT i Øst-Afrika, og i 2015 var hun tilbake i Kenya i fem uker. – Det var fantastiske opphold!

– Her ser vi et bilde av noen jenter gatelangs i Ouaninou, der jeg skal flytte. Nå går hverdagene med til språklæring med repetisjon og praktisering, fellesskap med andre misjonærer på bønnemøter, løpeturer, samtaler med venner i Norge, noen utflukter til Lagunen og ukentlig søndagsgudstjeneste i en internasjonal menighet.

i dag og at vi lever i en spesiell tid – Jesus kommer snart.

– Hvor ofte ber du?

– Jeg har en fast rutine hver morgen der jeg helst kneler ved sengen og ber for faste bønneemner, månedlige bønneemner og ukentlige bønneemner. Gjennom dagen kan jeg be korte setninger til Herren, takke han og klage til han. Dersom noen forteller om sine bønneemner forsøker jeg å be for det med det samme. Ellers forsøker jeg å både takke for dagen og be for nye ting før jeg sovner på kvelden.

– Er det noe spesielt du vil medlemmene i SMR skal be for når det gjelder deg og tjenesten du skal utføre?

– Be for oss misjonærer i den åndelige

Matlaging i heimen. – Jeg opplever å ha fått et kall til å reise ut fra Norge for å dele evangeliet. Gud har gitt meg en lyst og en drøm som er blitt modnet frem helt siden jeg var liten. Alle burde få muligheten til å høre evangeliet! mener Helene.

kampen vi står i. • At mennesker skal komme til sannhets erkjennelse og ta imot Jesus som sin frelser. • At Gud viser meg hvordan jeg skal bruke det han har gitt meg når jeg er ferdig med språkstudier, men også i den tiden når jeg er språkstudent. • At jeg spiser av Guds ord og tar til meg hans løfter og holder for sant alt han har sagt i sitt Ord.

– Hvor lenge skal du være i Elfenbenskysten?

– Jeg håper å kunne være ute i mange år. Jeg får en fast stilling fra høsten 2023 og det vil si at det ikke er for en oppsatt periode. Samtidig tenker jeg i utgangspunktet fire år, om Herren vil, for da er det ikke så overveldende i perioder med utfordringer. Jeg er i Elfenbenskysten, men dersom ting forbedres i Mali, og dører åpnes, er det en mulighet å flytte dit på sikt, forteller Helene Kolnes.

Hallfrid er forfatteren av det fine bordverset.

TROMSØ SMR SITT BORDVERS:

**Vår søsterring er samlet her.
Du Herre vær oss alle nær.
Velsign du mat og drikke som
vi mottar av din Fader hånd.**

**Melodi: I Jesu navn går vi til bords.
Tekst: Hallfrid Wedø**

Ny søster-tekst til kjent bordvers

– Vi ville bare ha litt forandring. Derfor skrev jeg det nye bordverset. Vi har brukt det noen år nå, forteller Hallfrid Wedø (93) fra Tromsø gruppa av SMR.

Hallfrid har sin sykepleierutdannelse fra 1953. – En gang søster, alltid søster, sier hun og smiler. – Nå kan man jo bare være støtte for dem som enda våger seg ut for å lære om Jesu liv og lære.

Salmen «Jeg har en tjeneste stor for Gud, fra dag til dag i det stille», er blitt en av mine favorittsalmer. Så lenge man kan være i baktroppene er det ikke forgjeves – også i min alder. For det blir jo en liten tjeneste å være med i SMR. Og så har vi denne gode ringen vår her. Som er noen-og-60 år. Og alle yter sitt beste når skålen kommer på bordet.

Det er bare et «aber» at flere og flere ikke kan holde ringen hjemme mer, på grunn av alder. Dermed blir det mer belastning på de få. Men de yngre i dag har vel andre ting å tenke mer på, tenker jeg. Vi får ta våre foldede hender i bruk også her, sier Hallfrid Wedø.

Hei! Misjonringen har fått melding om at disse gruppene fyller år i år:

**Heimdal Tiller 40 år,
Lyngdal 70 år,
Vindafjord 45 år,
Tromsø 65 år,
Giske 25 år.**

Skal dere feire? Da er det alltid gøy med litt omtale i bladet, på Facebook, nettsiden eller Instagram. Husk å sende bilder og tekst til redaktør Christine Kristoffersen på epost: christine.kristoffersen@gmail.com

Torbjørg var en av flaggbærerne på landsmøtet til SMR i Stavern i fjor sommer.

Tett på misjonen gjennom SMR

I SMR har vi flere tidligere misjonssykepleiere som medlemmer. En av dem er Torbjørg Vikingsdal Andersen, leder av SMR i Tønsberg. – Mitt engasjement i SMR inspirerer og utfordrer til forbønn og økonomisk støtte til diakoni og helsearbeid. Og så liker jeg å bli informert om arbeid og forhold i andre land, sier Torbjørg til Misjonsringen.

– Fra 1984 til 1987 var jeg misjonær for Det Norske Misjonsselskap (NMS) i Kamerun. Da var mitt navn på bønnelista. Som nyutdannet sykepleier og jordmor ble jeg *kastet inn* i oppgaver jeg ikke hadde erfaring med. Forbønnen fra SMR-gruppene ga meg styrke, glede og mot, forteller Torbjørg Vikingsdal

Andersen. I Kamerun hadde hun hovedansvar for føde- og barselavdelingen på et sykehus eid av Den Lutherske Kirken. Sykehuset hadde 60 sengeplasser, poliklinikk og helsestasjon.

Fra 2001-2008 var hun sammen med sin mann, Bjørn-Eddy Andersen, misjonær på Madagaskar. – Der var min oppgave å

bygge opp et undervisningsarbeid rettet mot fødekoner i isolerte, avsidesliggende landsbyer. Madagaskar har nå cirka 24 millioner innbyggere. Mange kvinner dør eller får skader på grunn av komplikasjoner i forbindelse med svangerskap og fødsel. Mange mister et eller flere barn i fødsel eller i løpet av barnets fem første leveår. Mange får komplikasjoner som fistula etter langvarig fødselsforløp. Vi underviste i hygiene, svangerskapskontrollenes betydning, vaksiner, prevensjon, kosthold med mer, forteller Torbjørg.

Målet for arbeidet var å få flere til å føde på helsesenter eller sykehus med utdannet personell. Sammen med madagassiske jordmødre reiste Torbjørg rundt og underviste. Undervisningen ble holdt i kirken eller på helsesenteret.

– Nå, etter 20 år, fortsetter dette arbeidet gjennom REMAFI. (Dette kan du lese mer om på side 4-7 i dette nummeret av Misjonsringen.) Det holdes kurs for utvalgte kontaktpersoner som fødekonene skal samarbeide med. De tradisjonelle jordmødrene skal bare i nødstilfeller assistere fødler i hjemmene. De følger i stedet gravide og fødende til helsesenter eller sykehus. Mange flere mødre og barn er blitt reddet fordi de får faglig oppfølging og hjelp i tide.

Jeg er takknemlig og glad for dette viktige arbeidet. En familie som mister mor får store problemer i tillegg til sorgen. Det er alltid en sorg og et savn når barn ikke overlever fødsel eller dør. Mange ganger delte vi ordene fra Salme 139:16: «Da jeg bare var et foster, så dine øyne meg. I din bok ble de alle oppskrevet, de dager som ble fastsatt før en eneste av dem var kommet.»

Da Torbjørg kom hjem fra Madagaskar i 2008 ble hun spurt om være styreleder i SMR sentralt. Det vervet hadde hun i to perioder, seks år til sammen. I dag er hun leder for SMR i Tønsberg.

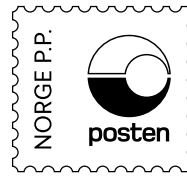
– SMR samarbeider med misjonsorganisasjoner om diakoni og helsearbeid i flere land. Det inspirerer og utfordrer til forbønn og givertjeneste.

I Tønsberggruppen møtes vi månedlig. Vi deler et enkelt måltid, deler tanker fra Guds ord, har forbønn for alle misjonærene på bønnekortet. En viktig prioritet er informasjon fra arbeidet ute. Vi finner blogger, video og mail'er fra arbeidet ute som vi deler. Selvfølgelig samler vi også inn pengegaver, forteller Torbjørg Vikingsdal Andersen.

– Jeg opplever det fint at vi står sammen i SMR på tvers av organisasjoner og samtidig i et verdensvidt fellesskap.

– Her er jeg sammen med noen leger, sykepleiere og jordmødre som fikk undervisning i å samarbeide med og følge opp fødekoner. Målet var å bygge tillit slik at flere skulle føde på helsentrene.

Retur og adresseforandring til:
SMR, Lovisenberggt. 15 A, 0456 Oslo

– *Øil du bli medlem?*

Sykepleiernes Misjonsring (SMR) er en sammenslutning av sykepleiere som har til hovedoppgave å be for misjonen, spesielt for sykepleiere i misjonens tjeneste. SMR er en støtte- og hjelpeorganisasjon for evangeliske misjonsorganisasjoner.

Vil du bli med i en bønnegruppe?

Ta kontakt på epost:

smr@lovisenberg.no

Spør etter kontaktpersonen i den gruppen som er nærmest der du bor. Kontingenten er på kr 400 i året. (Halv pris for studenter.)

GAVER

Bankkonto: 1609.51.13676

Vipps-nummer: 560952

Husk å skrive en e-post til SMR med hvilken gruppe det vippsede beløpet er fra. Epost: smr@lovisenberg.no

Frist for innsendelse av materiell til neste nummer er 31. mars.

EF. 1,12

MISJONSRINGEN utgis av Sykepleiernes Misjonsring

Lovisenberggt. 15 A, 0456 Oslo, Tlf. 47 67 87 97

E-post: smr@lovisenberg.no

www.misjonsringen.no

Leder:

Frøydis Vestbøstad

Gulbrandsvegen 11, 7088 Heimdal, Tlf: 93 80 67 48

E-post: froydisvest@gmail.com

Redaktør:

Christine Kristoffersen,

Tors vei 54A, 1540 Vestby, Tlf: 41 12 81 80

Epost: christine.kristoffersen@gmail.com

Daglig leder:

Hilde Masvie Ydstebø,

Epost: smr@lovisenberg.no, Tlf: 47 67 87 97

Trykkeri:

www.bergersenstrykkeri.com

ISSN 1892-7416